

“Alfred's Group Piano for Adults” Metodunun İncelenmesi

DOI: 10.26466/opus.857402

*

Demet Aydınlı Gürler*

* Dr. Öğr. Üyesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sanat, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi
E-Posta: dmtydnl@gmail.com ORCID: [0000-0002-0339-336X](https://orcid.org/0000-0002-0339-336X)

Öz

Bu araştırmanın amacı, grup piyano eğitiminde kullanılan Alfred's Group Piano for Adults (1&2. Kitaplar) metodunda işlevsel piyano becerilerinin ele alınmış biçiminin ve kitaplarda verilen piyano parçalarının incelenmesidir. Bu çalışma nitel bir araştırma olup araştırma verilerinin analizinde, doküman incelemesi tekniği ve içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırma kapsamındaki kitapların künyesi, hedef kitlesi, amacı, içeriği ile konuların işleniş biçimleri ortaya konmuştur. Kitapta yer alan her ünite, işlevsel beceriler (deşifre, doğaçlama, eşikleme) açısından incelenmiştir. Bir ve ikinci kitapta repertuvar olarak sunulan piyano parçaları form ve dönem özellikleri bakımından kategorize edilmiştir. Elde edilen veriler metin, tablo ve şekil içinde sunulmuştur. Araştırmada elde edilen bulgulara göre; Alfred's Group Piano for Adults kitapları temel müzik bilgilerinin ve işlevsel piyano becerilerinin geliştirilmesine dair konuları kapsamaktadır. Kitaplardaki teknik alıştırmalar ve piyano parçaları hedeflenen bilgi ve becerilerin temel düzeyden ileri düzeye, denge ve uyum içinde kazanılmasını sağlamaktadır. Bu bağlamda Alfred's Group Piano for Adults 1. ve 2. kitaplarının yetişkin grup piyano eğitiminde faydalı ve yeterli olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Grup piyano eğitimi, işlevsel piyano becerileri, grup piyano metodu, Alfred'in yetişkinler için grup piyano metodu

Analysis of the “Alfred's Group Piano for Adults”

*

Abstract

This study aimed to examine the functional piano skills and piano pieces in the “Alfred’s Group Piano for Adults” method used in group piano education. This study is a qualitative research. In the analysis of the data, the document analysis technique and content analysis method were used. The identity, target audience, purpose, content, and treatment of the subjects were revealed for the books within the scope of the research. Each unit in the book is examined in terms of functional skills (sight-reading, improvisation, harmonization). Piano pieces presented as repertoire in the first and second books are categorized in terms of form and period features. The obtained data are presented in text, tables, and figures. “Alfred’s Group Piano for Adults” book; basic musical knowledge covers topics related to the development of functional skills in the piano, subjects are presented in balance and harmony from basic to advanced. For these reasons, it was concluded that it is an adequate method in adult group piano training.

Keywords: *Group piano education, functional piano skills, group piano textbook, Alfred’s group piano for adults.*

Giriş

Piyano, müzik eğitimi için birçok müzisyen ve müzik eğitimcisi tarafından temel bir çalgı olarak kabul edilir. Robinson ve Jarvis (1967)'e göre piyano, müziği dinleme-okuma-anlama becerilerini geliştirmede ve diğer müzik çalışmalarına temel oluşturmada hızlı ilerlemeye olanak tanıyan pratik bir çalgıdır. Piyano; armoni, ezgi ve ritim öğelerini barındırdığından, piyano çalışan kişinin hem yatay hem de dikey yöndeki duyma becerilerini geliştirir. Piyano çalmak işitsel, görsel, dokunsal ve kinestetik duyuları güçlendirdiğinden, temel müzik bilgilerinin daha kolay öğrenilmesini sağlar. Piyanodaki siyah-be-yaz tuşların dizilişi gereği, kromatik düzen açıkça görülmektedir. Öğrenci, bemoller-diyezler, aralıklar, diziler, akorlar, çevrim akorlar vb. müziksel öğeleri sadece yüksek-alçak açıdan sesin yönünü görmekle kalmaz, aynı zamanda aralıkları ölçer, duyar ve hisseder (Robinson ve Jarvis, 1967; Lusted, 1984).

Piyanonun kendisinin bir eğitim alanı olması, piyano öğretimine ilişkin belli düzenlemeleri gerektirir. Bu düzenlemeler de piyano öğretimindeki amaca göre değişir. Amaç; piyanoyu amatörce öğrenmeden başlayarak, müzik eğitimcisi, müzik bilimcisi, piyano eğitimcisi, korrepetitör, solist yetiştirmeye kadar varan geniş bir açılım göstermektedir (Özen, 1998). Bu nedenle piyano farklı amaçlar için de olsa her yaş ve düzeydeki kişiye hitap eder. Piyano, temel müzik bilgisi konularının yanı sıra, işlevsel becerileri de uygulamaya ve geliştirmeye elverişli bir çalgıdır. İşlevsel piyano becerileri; piyanoyu daha etkin bir şekilde kullanmaya olanak veren becerilerdir. Bunlar; verilen bir ezgiyi eşlikleyebilme, eşlikli çalabilme, transpoze ve deşifre edebilme, doğaçlama ve çok seslendirme yapabilme, eserlere uygun kadans ve akor dizisi çalabilme, eserleri analiz edebilme, geniş konumda yazılmış koro ve orkestra eserlerini okuyabilme ve eserlerin partilerini piyanoda çalabilme vb. becerilerdir.

Piyano eğitimi alan öğrencilerin işlevsel piyano becerilerindeki yetkinliklerini arttırması kapsamlı bir müzisyenlik yaklaşımının oluşmasını sağlayacaktır. Bu nedenle piyano çalışmalarındaki teorik konuların ve artistik/teknik gelişiminin ilişkisel boyutu oldukça değerli olsa da piyanoda işlevsel becerilerin gelişimi için öğrencinin, verilen bir ezgiye eşlikleme yapabilmesi, doğaçlama ve beste yapmaya istekli olması önemlidir (Williams, 2000). National

Association of Schools of Music'in (Ulusal Müzik Okulları Derneği Yönergesi) piyano yeterliliğinin gelişimini ele alan yönergesi; temel müzik eğitiminin bir öğretim gereci olarak piyanonun yeterli ve etkili derecede çalınabilmesi için, piyanoda işlevsel becerilerin geliştirilmesi gerektiğini ve bu gerekliliği yerine getirmek için grup piyano derslerinin ideal bir eğitim ortamı sunduğunu ifade etmiştir (Chin, 2002). Bireysel piyano derslerinde işlevsel piyano becerilerine yer verilse de grup piyano dersleri piyanodaki işlevsel becerileri kazandırmaya, uygulamaya ve geliştirmeye daha çok imkân sağlamaktadır (Young, 2010).

Temel müzik bilgilerinin ve işlevsel piyano becerilerinin öğrenilmesine olanak sağlayan, öğrencilerin sosyal yönden gelişmesine ve özgüven içinde öğrenmelerine imkân veren grup dersleri, grup piyano dersleri olarak da işlenmektedir. Grup piyano eğitimi, grup içinde en az iki piyano ve iki öğrenci ile farklı amaçlardaki yaş gruplarına uygulanabilen, programında piyanoda işlevsel becerilerin geliştirilmesini konu alan bir öğretim yaklaşımıdır (Aydın, 2012).

Grup piyano öğretmeninden işlevsel becerilerin eş güdüm içinde uygulanmasını mümkün kılan bir öğretim yöntemini gerçekleştirmesi beklenir (Kou, 1985). “Yöntem” kelimesi tanım olarak, işleri düzenli bir şekilde yapmanın bir yolunu ima eder. Müzikte ise genellikle öğretim teknikleri ile kullanılır ve belirli çalma yolları veya davranışları ile ilişkilendirilmiştir (Kwon, 2006). “Günümüzde, “yöntem” kelimesine karşılık gelen ve çalgı öğretiminde kullanılmak üzere yazılmış olan bu kitaplara “metot” denmektedir” (Çınardal ve Çilden, 2016, s.132).

Metotlar, belirlenen hedef ve amaçlara ulaşmak için kolaydan zora doğru aşamalı ve sistemli bir şekilde oluşturulmuş ünite konularını kapsamaktadır.

Çimen (1995)'e göre çalgı eğitiminin gerektirdiği metotlar; öğrencilerin ihtiyaçlarına, ilgilerine göre düzenlenmekte ve derslerde onların mümkün olduğunca katılımcı olmalarını sağlamaktadır. Metotlarda; konuların düzenlenmesinde ve işlenmesinde somuttan soyuta, yalından karmaşığa, bilinen-den bilinmeyene, yakından uzağa gibi çağdaş genel öğretim ilkelerine göre paralellik taşıması, eğitimin daha verimli, etkili ve başarılı olmasında önemlidir (Akt. Kaynak, 2011).

Grup piyano metotları, piyano laboratuvarlarında kullanılmak üzere dersin amaç ve hedefi, öğrencinin yaşı ve düzeyi dikkate alınarak düzenlenmektedir. Metotlar, ilköğretim çağından yetişkinlik dönemine kadar farklı yaş

gruplarına hitap edebilecek çeşitliktedir. Aynı zamanda üniversitelerin lisans düzeyinde yan dalı piyano olan müzik bölümü öğrencilerinin veya müzik bölümü dışında farklı programlarda ve seviyelerde eğitim gören öğrenci gruplarının ihtiyaçlarını da karşılayabilmektedir. Genellikle Amerika'da basılan grup piyano metotları zenginleştirilmiş eğitim materyalleri ile desteklenen kapsamlı bir yaklaşımı içermektedir. Metotların içeriğini; temel müzik bilgileri ve işlevsel piyano becerileri ile ilgili konular oluşturmaktadır. Metotlardaki konular, piyano edebiyatından örnekler ve/veya teknik alıştırmalar üzerinde çalışılabilecek ve geliştirilebilecek şekilde işlenebilmektedir. Öğretmenlerin metot ve yardımcı araç-gereç tercihleri piyano laboratuvarının büyüklüğüne, dersin kapsam ve uzunluğuna, öğrencilerin piyano/müziksel geçmişine, seviyesine ve hedefine bağlı olarak değiştiği düşünülmektedir.

Çoğu grup piyano metodu, öğrencilerin grup piyano derslerinden aldığı zevki arttırmak, öğrencilere ritmik destek sağlamak için eşikleme alıştırmaları, MIDI eşlik parçaları ve bunların yanında piyano deşifre örneklerini de kapsar (Lancaster ve Renfrow, 2004; Aydınlı, 2012). Derslerin işleyişinde bir metodun veya iki yardımcı setin bir kombinasyonu yani temel bir metot ve bazen de tamamlayıcı bir repertuvar kitabının kullanılması tavsiye edilir. Metotların çoğu iki ya da dört dönemlik bir eğitim programı için uygundur. Grup piyano metotları oldukça organize ve sıralı bir şekilde ilerlemektedir. İlave araç-gereçlerin kullanımı, öğretim amaçlarını uygulamak için de yararlıdır. Birçok grup piyano programı, ek kitapların birden fazla kopyasını içeren ek kitap ve materyal kopyası olan bir kitaplık bulundurur. Bu koleksiyonlar ders sırasında kullanılabilir veya piyano laboratuvarı ders saatleri dışında bireysel uygulama için de kullanılabilir. Grup piyano öğretmenleri yöntemlerini daha verimli kılmak için metotlardaki araç-gereçlere ek olarak, kendileri de sınıf içinde kullanmak üzere etkinlikler yaratabilir (Bastien, 1988).

Grup piyano öğretmenlerinin kullanabileceği metotların sayısı ve çeşidi grup piyano eğitiminin gelişimine ve yaygınlaşmasına paralel olarak artmaktadır. Grup piyano laboratuvarlarındaki teknik gelişmeler öncelikle grup piyano eğitimi programına yansımıştır. Metodolojik yaklaşımın yanı sıra pedagojik yaklaşımda da gelişmeler yaşanmıştır (Tsai, 2007). Bu sayede öğretmenler sağlıklı bir eğitimin gerçekleşmesi için grup piyano eğitimi alacak kişilerin yaş gruplarına uygun farklı içeriğe, anlatıma, görsel düzene, konu sıralamasına sahip farklı metotları seçme imkanı yakalamışlardır.

Williams (2000) çocuk ve yetişkinlere dair yazılmış metotları analiz ettiği çalışmasında; öğretmenleri bir öğretim yöntemi geliştirmeye yönlendiren metodun, doğru metot olduğunu ifade etmiştir. Yetişkin metotlarında, çocuklara yönelik metotlara göre daha hızlı bir ilerleme hedeflendiğini fark etmiştir. Yetişkinlerin entelektüel becerileri çocuklarınkine göre daha gelişkindir fakat dinleme ve koordinasyon becerilerinin geliştirilmeye ihtiyacı vardır (Williams, 2000; Da Costa, 2004). Yetişkin ve çocukların piyano çalma performansı ve okuma güçlükleri benzer olsa da yetişkin öğrencilere yönelik metotlar, çocuklar için tasarlanmış metotlardan farklı özelliklere sahiptir. Genel olarak yetişkin metotları:

- daha az sayıda ciltte metottan oluşur (bazen tek bir ciltte),
- açıklamaları ve tanımları önemli miktarda metin içerir,
- çoğu zaman tüm bilgiyi tasvir eden tablolar ve grafikler içerir,
- standart klasik eserler kitabın oldukça başında yer alır,
- daha az sayıda ek kitap sunulur,
- akor çalma ve armoni konusunda hızlı ilerleme sağlanır (Kwon, 2006).

Uszler (1995)'e göre yetişkin öğrenciler aşağıdaki gibi sınıflandırılabilir:

1. Biraz büyük öğrenciler (9 ya da 10 yaşındakiler, ilköğretim öğrencileri için tasarlanmış metotlar için oldukça uygun),
2. Gençler,
3. Üniversitede lisans düzeyinde müzik alanı dışında eğitim alanlar (18 ya da 24 yaşındakiler),
4. Üniversitede lisans düzeyinde müzik eğitimi alanlar (18 ya da 24 yaşındakiler),
5. Özenen müzik eğitimi alan yetişkinler (25 yaş ve üstü),
6. Yaşlılar (genellikle özel bir yetişkin kategorisi olarak kabul edilir) (Wei, 2008).

Grup Piyano Metotları

Geçmiş yıllardan günümüze doğru yayınlanmış grup piyano eğitimi metotlarından bazı örneklere aşağıda yer verilmiştir:

İlk grup piyano metodunu Amerikalı Thaddeus P. Giddings yayınlamıştır. Giddings, 1919'da Minneapolis okul sisteminde kullanılan Giddings' Public School Class Method for the Piano'yu (Giddings'in Piyano için Devlet

Okulu Sınıf Metodu) yazmıştır (Monsour,1960; Watkins,1979:13). Dikkat çeken bir diğer müzik eğitimcisi olan Hazel Kinscella, 1920'lerde grup piyano öğretiminde öne çıkmış ve Steps for the Young Pianist (Genç Piyanist için Adımlar) başlıklı altı ciltli bir metot yayınlamıştır. Ayrıca metotta kullanılan pedagojik felsefelere ve öğretim yöntemlerine açıklık getirmiştir. Dönemin üçüncü önemli yayını olan Oxford Piano Course (Oxford Piyano Kursu) 1929'da Ernest Schelling, Gail Martin Haacke, Charles J. Haacke ve Osbourne McConathy tarafından yazılmıştır. Metodun, "piyano çalmayı öğretmenin çeşitli aşamalarını basit, akılcı bir şekilde eş güdümlmek" için tasarlanmış olduğu betimlenir (Watkins, 1979).

Müzik eğitimcisi Otto Miessner, grup piyano eğitiminde önemli bir rol oynamış ve Miessner, Melody Way to Play the Piano ve New Melody Way to Play the Piano (Piyano Çalmanın Ezgisel Yolu ve Piyano Çalmanın Ezgisel Yeni Yolu) metotlarını yayınlamıştır. Helen Curtis'in beş ciltten oluşan The Fundamental Piano Series (Temel Piyano Serisi) 1926 ve 1947 yılları arasında yayınlanmış ve revize edilmiştir. Kitap, dersin ilk ünitesinde öneri veya pedagojik kılavuz olmadan yetmiş beş parça ve alıştırma içermektedir. 1937'de yayınlanan Adult Explorer at the Piano (Piyanoda Yetişkin Kâşifi), dönemin seçkin üç grup piyano öğretmeni olan Ella Mason Ahearn, Dorothy Gaynor, Richard Burrows tarafından yazılmıştır. 1956'da Robert Pace tarafından Piano for Classroom Music (Sınıf Müziği için Piyano) yayınlamıştır. Yetişkinler için Beginning Piano for Adults (Başlangıç Piyano) (1968) James Bastien ve Jane Smisor Bastien, Class Piano (Grup Piyano) (1974) Margaret Starr McLain ve Contemporary Class Piano (Çağdaş Grup Piyano) (1976) Elyse Mach tarafından yayınlamıştır (Watkins, 1979).

Music Institute of Ewha Woman's University Piano for Private & Group Lesson (Ewha Kadın Üniversitesi Müzik Enstitüsü-Özel ve Grup Dersi için Piyano) (1998) adlı metot Kore'de geliştirilmiştir. Metot, yeni başlayan yetişkinler ve lisans düzeyindeki müzik bölümleri için hem özel hem de grup derslerinde kullanılmak üzere tasarlanmıştır. Metodun özelliklerinden biri, Klasik Batı müziğinin yanı sıra halk müziği, sanat müziği, dini müzik vb. müzik türlerinden tanıdık Kore ezgilerini içermesidir. Metot sadece beş üniteden oluşur. Beş ünitenin her biri teori ve teknik, nota okuma, solo ve birlikte seslendirme repertuarı, yaratıcı ve doğaçlama becerileri ile düzenlenmiştir. Metot geniş bir kitleyi hedeflediğinden, kitabın seviyesi ve içeriği öğrenci grupları için yeterli seviyede olmayabilir. Piyano çalmanın temelleri

hakkında herhangi bir önçalışma yapmadan başlar ve ünitelerdeki zorluk seviyeleri hızla yükselmektedir. Metot, teorik konular açısından temel armoni konularını sadece beş üniteye ele aldığından lisans seviyesindeki müzik bölümleri için yeterli değildir. Ayrıca CD veya MIDI disk gibi herhangi bir öğretim materyali içermemektedir (Kwon, 2006).

Başlangıç düzeyi 7-8 yaş arası ilkokul öğrencileri için grup piyano örneği olarak; Willard A. Palmer, Morton Manus, Amanda Vick Lethco, Gayle Kowalchuk, E.L. Lancaster tarafından tasarlanan Group Piano Course (Grup Piyano Metodu) verilebilir. İlkokul öğrencileri için grup piyano setleri; ders kitabı, CD (ders kitabı yorumlamaları içerir), MIDI disk (ders kitabı eşliği içerir), öğretmen el kitabı içermektedir. İlköğretim öğrencileri için uygulanacak grup piyano eğitiminde; besteleme, kulak eğitimi, deşifre ve teknik çalışmaların yanı sıra 4 el piyano parçaları, popüler şarkılar, müziksel oyun kitleri, müzikal kavramlar hakkında kısa, özlü bilgiler içeren flaş kartlar vb. yardımcı araç-gereçler kullanılmaktadır (Milovanović, 2019).

Grup piyano metotları yardımcı kaynak kitaplarla da kullanılabilir. Da Costa (2004)'ya göre en iyi yardımcı kaynak kitaplar; D. Agay tarafından düzenlenen Classics to Moderns (Klasikten Moderne) ve B. Bartok'un Mikrokosmos'udur. Kitaplarda yer alan konular genellikle teorik olarak işlense de işlevsel becerileri geliştirmeye yönelik çalışmaları da içermektedir (Akt. Aydın, 2012).

Bu araştırmanın amacı grup piyano eğitiminde kullanılan Alfred's Group Piano for Adults, Books 1&2 (AGPA-1&2) ünitelerindeki deşifre etme, doğaçlama ve eşikleme yapma işlevsel piyano becerilerinin yer alma durumunu ve repertuarı oluşturan piyano parçalarının içeriklerini incelemektir.

Son yıllarda Türkiye'deki üniversitelerin lisansüstü programlarında grup piyano eğitimine dair bilimsel çalışmalar yapılmakta ve özel öğretim kurumlarında elektronik piyano laboratuvarları kurulmaktadır. Türkiye'de grup piyano eğitiminin uygulanmasına dair adımlar atılsa da eğitimin yeterince yaygınlaşmaması bu alandaki literatür eksikliğini de beraberinde getirmektedir. Müzik eğitimi alanında yurt içinde yapılan araştırmalarda çalgı eğitiminde kullanılan metotların içerik analizine dair çalışmalar mevcut olup grup piyano eğitimi metotlarının incelenmesine dair bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu durum grup piyano eğitimi ile ilgili akademik çalışmalara olan ihtiyacı arttırmaktadır. Alfred's Group Piano for Adults, Books

1&2'nin içerik analizini konu alan bu araştırma alanında ilk örneği teşkil etmesi ve bu sayede grup piyano eğitimi ile ilgili araştırma yapan akademisyenlere ve bu eğitimi uygulayan/uygulamak isteyen grup piyano öğretmenlerine kaynak oluşturması bakımından önemlidir.

Yöntem

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden betimsel araştırma modeli ile yapılmıştır. Yıldırım ve Şimşek (2000:19) nitel araştırmayı, "gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, alguların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma" olarak tanımlamaktadır.

Araştırma, varolan bir durumu betimleme amacı taşıdığı için araştırma kapsamındaki veriler doküman analizi ile toplanmıştır. Doküman analizi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsamaktadır. Seçilen araştırma problemi hangi dokümanların veri kaynağı olarak kullanılabilceğini belirlemede önemlidir. Doküman analizi beş aşamada gerçekleştirilebilir. Bunlardan ilki, araştırmacının araştırma amacına uygun olarak dokümanlarını nereden ve nasıl ulaşacağını belirlemesiyle ve bu süreçte gerekli izinleri alarak etik davranmasını içeren dokümanlara ulaşma, ikincisi araştırmanın güvenilirliğini sağlamak için ulaşılan dokümanların orijinalliğinin kontrol edilmesi, üçüncüsü elde edilen dokümanların araştırmacı tarafından özümsemesi yani dokümanların anlaşılmasıdır. Dördüncü aşama verinin analiz edilmesidir. Son aşama ise verinin kullanılmasıdır (Yıldırım ve Şimşek, 2005; Kuzu, 2013).

Araştırma Grubu

Araştırmanın veri kümesini öğretmen kılavuzu ile yayınlanan Alfred's Group Piano for Adults, Books 1&2 oluşturmaktadır. Öğretmen kılavuzları araştırma kapsamında yer almamıştır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmada doküman analizi yoluyla literatür taraması yapılmış ve Alfred's Group Piano for Adults metodunun birinci ve ikinci kitaplarına ulaşılmıştır.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi yazılı, sözlü bir metni veya sembolü analiz edip rakamlara dönüştürüp bu rakamların üzerinden yoruma gitmek, diğer bir deyişle rakamları tekrar söze dönüştürmek olarak da tanımlanabilir. İçerik analizinde yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır (Şahin, 2017).

Araştırmada öncelikle grup piyano eğitimi metodları hakkında genel bilgilere yer verilmiştir. Daha sonra AGPA-1&2 özel olarak ele alınmış, kitapların künyesi ile hedef kitlesine, amacına, içeriğine yer verilmiş, konuların ele alınış biçimleri irdelenmiştir. Kitapta yer alan her ünite, işlevsel beceriler (deşifre, doğaçlama, eşikleme) açısından incelenmiştir. Bir ve ikinci kitapta repertuar olarak sunulan piyano parçaları form ve dönem özellikleri bakımından kategorize edilmiştir. Elde edilen veriler metin, tablo ve şekil olarak sunulmuştur. Şekil 1-2-3-4'te sunulan konu örnekleri seviye bakımından yakınlık göstermesi ve bütünlük oluşturması amacıyla AGPA-1'den seçilmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

Araştırmanın bu bölümünde AGPA-1&2 ile ilgili elde edilen bulgulara ve yorumlara yer verilmiştir.

AGPA-1&2 (1995&1996), Emanuel L. Lancaster ve Kenon D. Renfrow tarafından yazılmış, Alfred Yayıncılık vasıtasıyla piyasaya sürülmüştür. AGPA-1; 360 sayfa olup metodun sonunda dört ek dizin (1.Ölçek ve Arpej Parmak Grafikleri, 2.Terimler Sözlüğü, 3.Bestecisine Göre Alfabetik Liste, 4.Parçanın Başlığına Göre Alfabetik Liste), AGPA-2; 405 sayfa olup metodun sonunda beş ek dizin (1.Ölçek ve Arpej Parmak Grafikleri, 2.Dominant ve Eksilmiş 7'li Arpej Parmak Grafikleri, 3.Terimler Sözlüğü, 4.Bestecisine Göre Alfabetik Liste, 5.Parçanın Başlığına Göre Alfabetik Liste) mevcuttur.

AGPA-1&2'nin lisans düzeyi grup piyano laboratuvar ortamında iki veya üç dönem boyunca kullanılması amaçlanmıştır. Kitapların her biri her hafta çalışılması planlanan yirmi altı üniteyi kapsamaktadır. Üniteler; nota okuma, ritim çalışma, teorik bilgiler, teknik alıştırmalar,deşifre edebilme, eşikleme ve doğaçlama yapabilme, birlikte çalma, repertuar başlıklarını içerir. Her

ünitenin başlangıç sayfasında o hafta çalışılacak konuların, hedeflerin açıklandığı, ödevlerin not edildiği bir alan mevcuttur. Üniteler, işlenen konuların değerlendirildiği bir çalışma sayfası ile sona erer. Her yeni ünite kendinden önceki üniteye öğretilen kavramları pekiştirir niteliktedir. Üniteler yoğun bilgi içermektedir ve üniteler arasındaki seviye kolaydan zora doğru kademeli bir şekilde ilerlemektedir. Kitaplarda ses (audio) ve MIDI eşliklerinin yer aldığı optik disk mevcuttur.

AGPA-1 yan dalı piyano olan, çok az piyano bilen ya da hiç piyano bilmeyen öğrencilere yöneliktir. Birinci kitap bitirildiğinde öğrencilerden temel müzik bilgilerini kavramaları, piyanoda teknik ve işlevsel beceriler yönünden güçlü olmaları beklenir. AGPA-2 ise grup piyano çalışmasının ilk yılını başarıyla tamamlayan veya daha önce AGPA-1’de amaçlanan yeterlik seviyesine ulaşmış olan yan dalı piyano olan öğrencilere yöneliktir. İkinci kitapta piyanoda işlevsel becerileri daha yetkin seviyeye getirmek amaçlanmıştır.

AGPA-1 temel piyano becerileri için gerekli olan teknik ve müziksel konular ile başlamaktadır. Birinci kitabın ilk teknik alıştırmalarını ve piyano parçalarını beş parmak pozisyonunda, orta do konumunda çalmak mümkündür. Sekiz ölçüden oluşan temel düzeyde piyano alıştırmaları/parçaları, üniteler ilerledikçe teknik ve müziksel anlamda ileri düzeyde öğeler taşıyan daha zor alıştırmalara, uzun parçalara evrilir. Ünitelerde diziler, arpejler, akorlar yoğun bir şekilde işlenir ve I., IV., V. derecelerden oluşan ana akorların armonik ilerlemelerinden; II., III., VI., VII. derecelerden oluşan yardımcı akorların daha karmaşık armonik ilerlemelerine dair örnekler yer alır. Her iki kitapta kazanılması amaçlanan bilgi ve/veya beceriler önce basit teknik alıştırmalar üzerinde uygulanır daha sonra çeşitli alıştırmalar ve piyano parçaları ile pekiştirilir. AGPA-1, AGPA-2’ye göre öğrenciyi yönlendiren talimatları daha fazla içerir.

AGPA-1&2 ünitelerinde yeralan konuların çeşitliliği ve üniteler arasındaki seviyenin yükselen eğrisi öğrenciler için zorlayıcı olabilir. Kitaplar piyanoda teknik ve işlevsel anlamda yetkinleşebilmek için gerekli bilgi ve etkinlikleri içerdiğinden, yetişkin öğrencilere çok yönlü bir eğitim imkânı, öğretmenlere de yaratıcı yollar sunar. Bireysel piyano dersi alan öğrenciler de kitaplarda yeralan popüler piyano parçalarından yararlanabilir. Aşağıda AGPA kitaplarındaki deşifre etme, doğaçlama ve eşlikleme yapma becerileri ünite bazında incelenmiş ve repertuvar içeriğine yer verilmiştir:

Şekil 1’de AGPA-1’in onuncu ünitesinde yer alan bir deşifre alıştırması görülmektedir. Deşifre çalışması; basit zamanda (4/4), sekiz ölçüden oluşan, do majör tonalitesinde yazılmış bir alıştırma üzerinde yapılmaktadır. Öğrenci, deşifre çalmaya başlamadan önce; alıştırmının anahtarını tanır, çalma esnasında ise belirtilen tempo, dinamik ve artikülasyon öğelerini kullanır. Çalışma öncesi belirtilen talimatta; 1.aşamada önce sağ, sonra sol elde yüksek sesle ve doğru ritimde notaların sayılarak ayrı ayrı deşifre okunması, 2.aşamada piyano üzerinde sağ ve sol elde notaların ayrı ayrı çalınması ve çalınan notaların yüksek sesle sayılarak okunması, 3.aşamada elleri birbirine vurarak notaların yüksek sesle sayılarak okunması, 4.aşamada alıştırmayı iki el birlikte piyanoda çalarken notaların yüksek sesle sayılarak okunması istenir.

Tablo 1. Piyanoda Deşifre Etme Alıştırmaları / Parçaları

	Barok Dönem	Klasik Dönem	Romantik Dönem	Çağdaş Dönem	Diğer (Anonim- Dini)	AGPA Yazar(lar)	Toplam
AGPA1	-	6	17	1	3	65	92
AGPA2	3	16	25	4	-	23	71

Tablo 1’e göre AGPA-1&2’de deşifre etkinlikleri için Klasik Batı Müziği Dönemi bestecilerine ait piyano parçaları, anonim/dini parçalar, AGPA yazar/yazarları tarafından bestelenen alıştırmalar kullanılmaktadır. AGPA-1’de 92 tane, AGPA-2’de 71 tane deşifre alıştırması/parçası vardır. Deşifre çalışmalarına AGPA-1’de daha fazla yer verildiği görülmektedir. AGPA-1’de en fazla kullanılan 65 deşifre alıştırması kitabın yazar/yazarları tarafından bestelenmiştir. Bu alıştırmalar, genelde sekiz/on iki ölçüden oluşmaktadır. AGPA-2’de en fazla kullanılan deşifre çalışmalarının Romantik Döneme ait 25 tane piyano parçası olduğu görülmektedir.

Doğaçlama, performans esnasında sesin eşzamanlı olarak algılanması ve üretilmesidir (Dean, 1989). AGPA-1&2’deki ünitelerde doğaçlama yapma ile ilgili çalışmalar sıklıkla yer almakla birlikte her üniteye bu beceriye ait çalışmalara yer verilmemiştir. Birinci kitabın ilk ünitesinde öğretmen eşliği ile yapılan iki doğaçlama alıştırması yer almaktadır. Bu alıştırmalarda, sekiz ölçü boyunca siyah tuşlar üzerinde öğrencilerden doğaçlama çalmaları istenmektedir. Doğaçlamaya başlamadan önce alıştırmının temposunu, ruhunu ve tarzını belirlemek için dört ölçü boyunca öğretmen eşliğinden oluşan giriş

kısının dinlenilmesi önerilmektedir. Öğrenci, doğaçlama eşliğini çalmak için önerilen ritmi kullanabilir ya da kendi ritmini yaratabilir. Üçüncü ünite de sekiz ölçüden oluşan iki tane doğaçlama çalışması öğretmen eşliği ile yapılmaktadır. Bu çalışmaları yaparken öğrencilerden, sağ elde re majör/fa majör tonunda, beş parmak pozisyonu içinde, orta do notasının üzerindeki re/fa notasından başlaması ve bitirmesi istenmektedir. Altıncı ünite de aynı çalışma re minör ve sol minör tonları üzerinden yapılmaktadır. Öğretmen eşliği ile yapılan doğaçlama çalışmaları dokuzuncu ünite itibarıyla son bulmaktadır. Dokuzuncu ünite birinci alıştırma da sol elde temel konumda belirtilen akorlar çalınırken, akor ilerlemesi için sağ el melodik sekansa devam eder. İkinci alıştırma da ise artık öğrenci öğretmenden bağımsızdır. Öğrenciden, sağ elde ezgiyi doğaçlaması, başlangıç ve bitişi belirtilen notalarla yapması, sol elde de belirtilen akorları temel konumda çalması, tavsiye edilen ritm kalıbını kullanması ya da kendi ritmini yaratması, kullandığı doğaçlama ritm kalıbı arasından en sevdiği kalıbı not etmesi istenmektedir. Dokuzuncu ünite den yirmi altıncı üniteye kadar olan doğaçlama çalışmaları akor sembollerle yapılmaktadır. Çalışmalarda harf semboller ve/veya Roma rakamları kullanılır. İleri ünitelerde doğaçlama çalışmaları sağ elde akor gidişini dik-kate alarak, sol elde belirtilen eşlik modeli ile yapılmaya devam eder. Ana ve yan derecelerin, akor dizilimlerinin yanı sıra blues dizisi ve modların da kullanıldığı alıştırma örnekleri, Akor, Kırık akor, Alberti bas, Vals eşlik modelleri ile yapılan doğaçlama çalışmaları AGPA-1'in son ünitesine kadar sürmektedir. AGPA-2'de yer alan doğaçlama çalışmaları AGPA-1'deki çalışmaların devamı niteliğindedir. Ünitelerdeki armoni konularına paralel olarak tonik grubu, sudominant grubu, dominant grubu akorları/akor çevrimleri ve Akor, Kırık akor, Vals, Alberti bas eşlik modelleri ile yapılan doğaçlama çalışmalarına yoğun olarak yer verilmektedir. Birinci metottan farklı olarak Barok Dönem, Klasik Dönem, Romantik Dönem, Çağdaş Dönem stil örnekleri üzerinde doğaçlama çalışmaları yapılmaktadır. Bu sayede öğrenciler ilk defa bir ezgi hattı yerine bir piyano parçası ile doğaçlama çalışması yapmaktadır. Barok Dönem örneği olan Bourrée ile yapılan çalışmada bir bas hattı üzerinden, bas dizisini takip ederek doğaçlama ezgi yaratılır ve çalışma bu minvalde tamamlanmaktadır. Klasik ve Romantik Dönem piyano parçaları örneklerini doğaçlamak için önerilen akorlar kullanılmaktadır. Çağdaş Dönem piyano parçası örneği, her ölçüde sırasıyla değişen (3/4, 2/4) ölçü sayıları ile yazılmıştır. Öğrenciden doğaçlama için ilk

üç ölçüde gösterilen desene göre bir kompozisyon yaratması istenmektedir. Eğer öğrenci ezgiye aşına değilse, kitaba ait ses ya da MIDI dosyasını dinlemesi veya verilen eşlik ile melodiyi çalıp öğrenmesi tavsiye edilmektedir. İkinci kitabın sonunda Doryen, Frigyen, Lidyen, Miksolidyen modlarla da doğaçlama çalışmaları yapılmaktadır.

Aşağıdaki **Şekil 2'**de başlangıç düzeyinde bir doğaçlama çalışması yer almıştır:

6-17
Key of D major

1. Block Chord Accompaniment

Şekil 2'de AGPA-1'in on birinci ünitesinde yer alan sekiz ölçüden oluşan, 4/4 tartım kalıbında, re majör tonunda yazılmış bir doğaçlama çalışması görülmektedir. Çalışmanın adım adım nasıl yapılması gerektiği ilgili ünite de işlem basamakları ile belirtilmiştir. Buna göre; öğrenci ilk olarak sol eldeki akor ilerlemesini, önerilen akor eşlik modeli ile çalmalı ve ölçü sayısını gözlemlemelidir. Daha sonra sol elde önerilen akor eşlik modeli ile sağ eldeki melodiler doğaçlama yapılarak çalınmalıdır. Öğrenci doğaçlama eşliği çalmak için önerilen ritim kalıbını kullanabilir veya kendi ritmini yaratabilir. Ayrıca öğrenciden en sevdiği doğaçlama kalıbını not etmesi istenir. İşlem basamaklarının ardından doğaçlama kuralları kitapta şu şekilde açıklanmaktadır: ezgide, 1. derece (tonik) akor kullanıldığında, ilgili dizinin 1.,3., ve 5. seslerinin, V. derece (dominant) akor kullanıldığında, ilgili dizinin 2.,4.,5. ve 7. seslerinin kullanılması gerektiği belirtilmektedir. Çoğu doğaçlama çalışmasının, 1. derece (tonik) ile başladığı ve bittiği, seçilecek ezginin kişinin kendisini dinleyerek karar vermesi gerektiği vurgulanmaktadır. Kulak, hangi notaların çalınacağına karar verirken her zaman son kılavuz olmalı ifadesi yer almaktadır.

AGPA-1&2'nin yazarlarına göre kitaplarında yer alan *Eşlikleme Becerileri*: diziler, akorlar ve çeşitli eşlik stilleri kullanılarak geliştirilmektedir. Eşlikleme

örnekleri, Roma rakamlarının veya harf sembollerinin belirtildiği ya da belirtilmediği ezgilerden oluşmaktadır (Lancaster ve Renfrow, 2004). Eşlikleme becerisini geliştirmeye dair yapılan alıştırmalar her iki kitabın ikinci ünitesinden itibaren başlamaktadır. İşlem basamakları alıştırmaların ön bilgilerinde maddeler halinde öğrencilere sunulmaktadır. AGPA-1’de eşlikleme çalışmaları basit ve bileşik zamanlı, sekiz ölçüden oluşan majör tonalitede yazılmış iki ezgi ile başlamaktadır. İlk ölçüde sol elde konumlanan beşli aralıktan oluşan eşlik modeli referans gösterilmektedir. Öğrenciden sağ eldeki ezgiyi, sol elde beş parmak pozisyonunda, beşli aralıklarla eşliklemesi istenir. Roma rakamı ya da başka bir sembol belirtilmemektedir. Üçüncü ünite itibarıyla I. derece (tonik) ve V. derece (dominant) kullanılarak harf sembolleri ile eşlikleme çalışmaları başlamaktadır. Beşinci ünite minör tonaliteler eşlikleme çalışmalarına dahil olmaktadır. Ayrıca bu ünite öğrencilerden dört sesli bir parçayı verilen desen ve harf sembolleri ile eşliklemeleri istenmektedir. Bu sayede öğrencilerin piyano üzerinde akor konumlarını tanıma ve en yakın konumu bulma becerileri artmaktadır. Yedinci ünite itibarıyla öğrenciler verilen ezgiyi iki el ile eşliklemeye başlar. Alıştırma üzerinde örnek akor eşlik modeli ve harf sembolleri belirtilmektedir. “Belirtilen akorlar ile ilk ölçüdeki kalıbı devam ettirerek, aşağıdaki ezgi için iki elde bir eşlik oluşturun” talimatı ile öğrenciler verilen eşlik modeline uygun harf sembollerini kullanarak eşlikleme çalışmasını tamamlar. On ikinci ünite itibarıyla öğrenciler I. derece (tonik), $V^7 - V_5^6$ (dominant), $IV - IV_4^6$ (sudominant) akorlarını kullanmaya başlamaktadır. Öğrenciden, verilen ezginin ölçülerinin üstünde yer alan boşluklara uygun harf sembollerini, altında yer alan boşluklara uygun Roma rakamlarını yazması ve Kırık Akor eşlik modelini kullanarak eşliklemesi istenir. Vals eşlik modeli de bu ünite kullanılmaya başlanır. Metot boyunca öğrenciler armoni konularında yer alan akor dereceleri ile önceki ünitelerdeki çalışmalara benzer şekilde eşlikleme yapmaya devam eder. Eşlikleme çalışmalarına iki el ile yapılan eşliklemeler de eklenir. AGPA-2’de eşlikleme çalışmaları birinci ünite; biri harf sembolü, ikisi Roma rakamı ile eşliklenecek üç tane ezgi ile başlamaktadır. Ünitelerde öğrencilerden, ezgileri I, IV, V, ii ve vi derecelerini temel halde kullanarak eşliklemeleri istenir. Akor, Kırık akor, Alberti bas, Vals eşlik modelleri ile yapılan eşlikleme çalışmalarındaki akor kullanımı, armoni konularına paralel olarak daha da çeşitlenmekle ve zorlaşmakla birlikte üniteler arasındaki geçiş yumuşaktır. Eşlikleme çalışmalarını çoğu zaman parçanın kendi tonundan, istenilen

başka bir tona transpoze etme çalışmaları izler. İkinci kitapta da iki el ile yapılan eşikleme çalışmalarına yer verilmiştir. Her iki metodun yirmi beşinci ünitesinde Doryen, Frigyen, Lidyen, Miksolidyen modlarından oluşan ezgi-ler harf sembolleri kullanılarak eşiklenir. Kitapların sonunda öğrenciler, bir ezgiyi tonik grubu, sudominant grubu, dominant grubu akorları, akor çevrimleri ve Akor, Kırık akor, Alberti bas eşlik modelleri ile grup içinde eşikleme ve kendi tonundan başka bir tona transpoze etme becerilerini kazanmaktadır.

Aşağıdaki Şekil 3'te temel düzeyde bir eşikleme alıştırması yer almıştır:

■|| 2-22

Moderato

► Transpose to E major.

Şekil 3'te AGPA-1'in üçüncü ünitesinde yer alan bir numaralı alıştırmayı görmektedir. 4/4 tartım kalıbında, re majör tonunda olan sekiz ölçülük ezgi; sağ elde beş parmak pozisyonu içinde, sol elde I. derece (tonik) ve V. derece (dominant) kullanılarak ve ölçülerin altına harf semboller yazılarak, eşiklenmektedir. Eşikleme yapıldıktan sonra re majör tonundaki alıştırmayı, mi majör tonuna transpoze edilir. Alıştırmanın başında eşikleme çalışmasının nasıl yapılacağı şu şekilde açıklanmıştır: Re majör tonunun 1.,3., ve 5. seslerinin yoğun olarak kullanıldığı ölçülerde I. derece, 2.,4. ve 5. seslerinin yoğun olarak kullanıldığı ölçülerde V. derece, ezginin başlangıç ve bitiş seslerinde ise I. derece kullanılmalıdır. Üniteye verilen diğer üç örnek alıştırmayı da benzer zorluk derecesine sahip olup aynı işlem basamakları ile onlar da eşiklenir ve kendi tonlarından belirtilen yakın tonlara transpoze edilir. Öğrenciler bu alıştırmayı sonunda; sağ elde, beş parmak pozisyonu içinde çalınmaya uygun olan temel düzeyde bir ezgiyi, sol elde temel ses ile rahatlıkla eşikleyebilme ve transpoze edebilme becerilerini geliştirebilmektedir.

Tablo 2. Piyanoda Eşlikleme Etkinlikleri İçin Kullanılan Ezgiler

	Barok Dönem	Klasik Dönem	Romantik Dönem	Çağdaş Dönem	Diğer (Anonim- Dini)	AGPA Yazar(lar)	Toplam
AGPA1	2	3	3	8	37	23	76
AGPA2	1	6	7	6	37	14	71

Tablo 2'ye göre AGPA-1&2'de eşlikleme yapma etkinlikleri için Klasik Batı Müziği Dönemi bestecilerine ait eserlerden, anonim/dini ezgilerden, AGPA yazar/yazarları tarafından bestelenen alıştırılardan oluşan örnekler kullanılmaktadır. Piyanoda eşlikleme çalışmaları için AGPA-1'de 76 tane ezginin, AGPA-2'de 71 tane ezginin yer aldığı görülmektedir. Kitaplarda eşlikleme çalışmaları için en fazla Anonim/Dini ezgilerin kullanıldığı fark edilmiştir. Derslerde eşlikleme çalışmaları için öğrencilere aşına gelen Anonim/Dini türde ezgilerin kullanılması, dersin daha süregelen geçmesini sağlayabilir ve öğrencilerin motivasyonunu arttırabilir. Kitapların yazarı/yazarları tarafından AGPA-1'de 23 tane, AGPA-2'de de 14 tane ezgi eşlikleme çalışmaları için bestelenmiştir.

AGPA-1&2'nin *Repertuvarındaki* piyano parçaları ait oldukları dönem, form ve seviye açısından geniş bir yelpazeye sahiptir. Repertuvarı oluşturan piyano parçalarının seçimi ünitelerdeki hedeflenen amaçlara uymaktadır. Her üniteye bir ya da iki tane solo piyano parçası bulunmaktadır. Daha geniş bir repertuvara imkân sağlamak için iki kitabın sonunda ek piyano parçalarına yer verilmiştir. Ek parçalar farklı seviye ve formlarda olduğu için öğretmen, metotların bitmesini beklemeden bu parçalardan yararlanabilir. Solo piyano parçalarının başında parça içerisinde geçen müziksel ya da teknik terimin açıklaması yer almaktadır. AGPA-1'de öğrenci ilk ünite itibarıyla piyano çalmaya başlamaktadır. İlk parça, beş parmak pozisyonunda, parmak numaralarının ve notaların harf sembolleri ile belirtildiği, dizeksiz bir yazım biçimiyle sunulmuştur. Öğretmen eşliği ile çalınan başlangıç düzeyindeki parça ile öğrenci aynı zamanda gürlük terimleri ve dolap kavramlarıyla da tanışır. Metot boyunca her solo piyano parçasının başında “çalmadan önce” ve “çalarken” başlıkları ile öğrencilere açıklamalar yapan talimatlar mevcuttur. Bu talimatlar AGPA-2'de de devam eder. Talimatlar, parçayı çalmadan önce öğrencilere tanıtmak (parçanın anahtar değişimi, temposu, ölçü sayısı, elin konumu ve el geçişleri), armonik analizini yaptırmak, çalarken de öğrencilerin müziksel öğelere (legato, staccato, pedal kullanımı, müziksel

işaret, terim ve dinamikler vb.) dikkat etmelerini ve o üniteye yer alan beceri/becerileri pekiştirmelerini sağlamak için rehberlik etmektedir. Kitaplarda piyano parçalarına ek olarak eşlik parçaları da yer almaktadır. AGPA-2’de çalgıya (klarinet, korno, trompet, viyolonsel, alto saksafon) ve vokale eşlik etmek için on dört tane eşlik parçası mevcuttur. Öğrenciler bu sayede insan sesine ve farklı çalgı türlerine piyanoda eşlik etme deneyimi yaşayabilmektedir. Her iki kitap da öğrencilerin birbirlerini dinlemelerine olanak sağlayacak ansamble (ensemble) çalışmalarını kapsamaktadır. AGPA-1’de dokuz, AGPA-2’de sekiz tane ansamble etkinlikleri için parçalar yer almaktadır.

Aşağıdaki Şekil 4’te bir piyano parçasından kesit sunulmuştur:

Şekil 4’te AGPA-1’in on ikinci ünitesinde yer alan piyano parçasından bir kesit görülmektedir. On altı ölçüden oluşan menuet, 3/4 tartım kalıbında, fa majör tonunda L. Mozart tarafından bestelenmiştir. Parçayı çalmadan önce kitaptaki talimatlar şu şekildedir: Öğrenciden; parçanın I., IV. ve V. de-recelerini, tüm tekrar işaretlerini, ellerin konum değiştirdiği yerleri bulmaları, sağ el ve sol elde ayrı ayrı, sonra iki el birlikte ritmi sayarak çalmaları istenmektedir. Parçayı çalarken ise staccato ve legato ile yazılmış notaları dikkatle dinlemeleri, sağ eldeki ezgiyi, sol eldeki eşlik modeline göre daha yüksek sesle icra etmeleri gerektiği ifade edilmektedir.

Tablo 3. Piyano Parçalarının Form Özelliklerine Göre Dağılımı

	Solo Parça	Düet	Toplam
AGPA1	47	3	50
AGPA2	44	1	45

Tablo 3’e göre AGPA-1’de 47 tane solo piyano parçası, 3 tane piyano düeti, AGPA-2’de 44 tane solo piyano parçası, 1 tane piyano düeti yer almaktadır.

Kitaplarda yer alan piyano parçaları, çeşitli formlarda ve zorluk derecelerinde yazılmış eserlerden oluşmaktadır. Piyano parçaları; ünite hedefleri kapsamındaki bilgi ve becerilerin eş güdüm içinde çalınmasına imkân verecek türdedir. Kitapların her ünitesinde en az bir tane solo piyano parçası mevcuttur. Düet parçaları, grup piyano derslerinde sosyal becerileri geliştirmek için ideal bir ortam sağlayabilir.

Tablo 4. Piyano Parçalarının Dönem Özelliklerine Göre Dağılımı

	Barok Dönem	Klasik Dönem	Roman- tik Dönem	Çağdaş Dönem	AGPA Yazar(lar)	Toplam
AGPA1	5	13	16	9	7	50
AGPA2	10	7	11	14	3	45

Tablo 4'e göre AGPA-1'de Romantik Dönem (16 tane) ve Klasik Dönem (13 tane) bestecilerine ait piyano parçalarının daha çok kullanıldığı görülmektedir. AGPA-2'de Çağdaş Dönem (14 tane), Romantik Dönem (11 tane), Barok Dönem (10 tane) bestecilerine ait piyano parçalarına ait örnekler sayı bakımından birbirine yakındır. AGPA yazarları tarafından bestelenen piyano parçaları arasında düzenleme parçalar da yer almaktadır. AGPA-1&2'de yer alan piyano parçalarında 17. Yüzyıl'dan 20. Yüzyıl'a kadar uzanan bir repertuar çeşitliliği görülmektedir.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Grup piyano derslerinde öncelikli konu işlevsel becerilerdir ve derslerdeki teknik çalışmaların amacı da işlevsel becerilerin çalınmasını kolaylaştırmaktır. Grup piyano derslerindeki repertuarı oluştururken işlevsel becerilerin piyano parçalarında uygulanması ve sergilenmesi hedeflenir (Sheets, 1983; Kou, 1985).

Bu çalışmada grup piyano eğitiminde kullanılan Alfred's Adult Group Piano metodunun birinci ve ikinci kitaplarındaki deşifre etme, doğaçlama ve eşikleme yapma becerilerinin ünitelerde yer alma durumu belirlenmiş, repertuarı oluşturan piyano parçaları, formları ve dönem özellikleri bakımından kategorize edilmiştir. Bu bağlamda elde edilen bulgular doğrultusunda aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

Deşifre edebilme ve transpoze yapabilme, grup piyano programında geliştirilen en önemli işlevsel becerilerdendir. Bu beceriler birbirine benzer ve birbirini pekiştirir niteliktedir. Bu becerilerin birbiriyle bir bütün olarak

geliştirilmesi, sınıf içindeki öğrencilerin motivasyonunun artması ve aynı zamanda grup piyano eğitimi becerilerinin uygulanması için elverişli bir ortam sağlar (Collins, Lancaster, Lyke, Monokowski ve Thibodeaux, 1980). AGPA-1&2 kitaplarında yer alan ünitelerde piyanoda deşifre becerisini uygulamaya yönelik alıştırmalara/parçalara oldukça yer verilmiştir. AGPA-1’de 92 tane, AGPA-2’de 71 tane deşifre çalışması mevcuttur. Ünitelerde deşifre-transpoze çalışmaları sıklıkla görülmektedir. Deşifre parçaları, ünitelerde öğrenilmesi hedeflenen bilgileri pekiştirecek şekilde kitaplarda sunulmuştur.

AGPA-1&2’de doğaçlama yapma ile ilgili üniteler incelendiğinde; her ünite de doğaçlama ile ilgili çalışmalara rastlanılmamıştır. Doğaçlama çalışmaları başlangıçta öğretmen eşliği ile yapılmaktadır. İleri ünitelerde öğrenci, öğretmenden bağımsızlaşmaktadır. Öğrenciler ilgili ünite de önerilen ritmi kullanabilir ya da kendi ritmini yaratabilir. Çalışmalarda sağ elde akor gidişi dikkate alınırken, sol elde belirtilen eşlik modeli çalınmaktadır. Ana ve yan derecelerin kullanıldığı akor dizilimlerinin, blues dizisinin, modların kullanıldığı alıştırma örneklerinin yanı sıra Akor, Kırık akor, Alberti bas, Vals eşlik modelleri ile eşliklenen doğaçlama çalışmaları mevcuttur. AGPA-2’de yer alan doğaçlama çalışmaları, AGPA-1’deki çalışmaların devamı niteliğindedir. Ünite içindeki armoni konularına paralel olarak tonik grubu, sudominant grubu, dominant grubu akorları/akor çevrimleri ve Akor, Kırık akor, Vals, Alberti bas eşlik modelleri ile yapılan doğaçlama çalışmalarına yoğun olarak yer verilmiştir. Williams (2000) her iki kitaptaki doğaçlama çalışmalarında müziği güçlendirmek için akorlar ve akor ilerlemelerinin kullanıldığını, Larsen (2007) kitaplardaki ünitelerin teori bölümünün bir parçası olan bu akor ilerlemelerinin öğrencilerin klavyede gezinme rahatlığını artırmak için kullanıldığını ifade etmiştir. Araştırmanın doğaçlama çalışmalarıyla ilgili bulguları Williams (2000) ve Larsen’in (2007) bulgularıyla paralellik göstermektedir.

AGPA-1&2’de diziler, akorlar ve çeşitli eşlik stilleri kullanılarak, Roma rakamlarının ve harf sembollerinin kullanıldığı veya kullanılmadığı eşlikleme çalışmaları yapılmaktadır. Kitaplarda eşlikleme çalışmaları için en çok Anonim/Dini ezgiler yer almaktadır. Piyanoda eşlikleme çalışması için AGPA-1’de 76 tane, AGPA-2’de 71 tane ezgi yer almaktadır. Öğrenciler, armoni konularında yer alan akor derecelerini kullanarak çaldıkları eşliklemelerin yanı sıra iki el ile eşlikleme çalışmaları da yapmaktadır. Çalışma-

lardaki akor kullanımı, armoni konularına paralel olarak daha da çeşitlenmekle ve zorlaşmakla birlikte üniteler arasındaki geçiş yumuşaktır. Öğrenciler dört sesli bir parçayı verilen örnek desen ve harf sembolleri ile eşlikleyebilmektedir. Öğrenciler ünitelerin sonunda tonik grubu, sudominant grubu, dominant grubu akorları/akor çevrimleri ve Akor, Kırık akor, Alberti bas eşlik modelleri ile verilen ezgiyi grup içinde eşikleme yapma ve kendi tonundan başka bir tona transpoze edebilme becerilerini kazanmaktadır. Aydın (2012) “Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi 3. Sınıf Öğrencilerinin Okul Şarkılarını Eşikleme ve Transpoze Becerilerinin Geliştirilmesinde Grup Piyanosunun Etkisi” adlı doktora çalışmasında grup piyano eğitimi alan deney grubuna AGPA metodundaki eşikleme ve transpoze çalışmalarını uygulamıştır. Araştırma sonucunda deney grubu öğrencilerinin eşikleme ve transpoze becerilerine ait puanları, kontrol grubu öğrencilerinin puanlarına göre anlamlı bir şekilde yüksek çıkmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin eşikleme ve transpoze becerilerini geliştirmede AGPA metodunun etkili olduğunu söylemek mümkündür.

Repertuarı oluşturan piyano parçaları AGPA-1’de 50 tane, AGPA-2’de 45 tanedir. Kitaplarda 17. Yüzyıl’dan 20. Yüzyıl’a uzanan bir repertuar çeşitliliği mevcuttur. Kitaplardaki repertuar seçimi ünitelerde hedeflenen amaçları uygulamaya yöneliktir. Piyano parçalarına ek olarak AGPA-2’de çalgı ve vokal için 14 tane eşlik parçası yer almaktadır. Birlikte çalma etkinlikleri için AGPA-1’de 9, AGPA-2’de 8 tane ansamble parçası yer almaktadır. Caf ve Anđı (2019)’ya göre öğrencilere repertuar belirlenirken, farklı dönemlerden ve farklı ekollerden parçalar seçilerek öğrencilerin farklı eserleri tanımaları ve çalmaları sağlanmalıdır. AGPA-1&2 repertuarındaki piyano parçalarının dönem, form ve seviye açısından oldukça çeşitli olması nedeniyle grup piyano öğrencileri için AGPA kitaplarında sunulan repertuarın yeterli olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak; AGPA-1&2 lisans düzeyi grup piyano eğitiminde kullanılması amaçlanan, yan dalı piyano olan, çok az piyano bilen ya da hiç piyano bilmeyen öğrencilere yöneliktir. Kitaplardaki üniteler; temel müzik bilgileri ve piyanoda teknik ve işlevsel becerilerin geliştirilmesi konularını kapsamaktadır. Kitaplardaki teknik alıştırmalar ve piyano parçaları hedeflenen bilgi ve becerilerin denge ve uyum içinde kazanılmasını ve pekiştirilmesini sağlamaktadır. Piyanoda teknik ve işlevsel becerilere dair konuların temel düzey-

den ileri düzeye eş güdüm içinde başarılı bir şekilde sunulması nedeniyle Alfred's Group Piano for Adults birinci ve ikinci kitaplarının grup piyano eğitiminde yeterli olduğu sonucuna varılmıştır. Tang (t.y.) grup piyano metotları ile ilgili araştırmasında; AGPA'nın grup piyano dersleri için mükemmel bir metot olduğu sonucuna varmıştır. Tang'ın (t.y.) yaptığı araştırma bu çalışmayı desteklemektedir. Bu bağlamda bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak aşağıdaki önerilere yer verilmiştir:

Türkiye'de grup piyano eğitiminin gelişimine katkı sağlamak için bu alanda akademik çalışmalar, bilimsel yayın ve metotlar üretilmelidir. Lehimler'e göre ülkemizde kullanılmak üzere, geleneksel müzik örneklerimizi de kapsayan grup piyano metotlarının hazırlanarak müzik eğitime kazandırılması gerekmektedir (Lehimler, 2018). Grup piyano eğitimi metotlarının genellikle Amerika'da yazılmış ve basılmış olması nedeniyle metotların repertuarı farklı ülkelerin ve kültürlerin bestecilerine ait eserlerden oluşmaktadır. Türk bestecilerinin yazdıkları eserler, Türk sanat müziği ve halk müziğine ait dağarcık da grup piyano derslerinde kullanılabilir. Grup piyano metotlarında yerel kaynaklardan beslenecek dağarcığın, amaç ve hedeflere ulaşmada daha etkin olabileceği düşünülmektedir.

EXTENDED ABSTRACT

Analysis of the "Alfred's Group Piano for Adults"

*

Demet Aydınlı Gürler
Çankırı Karatekin University

This study aimed to examine the functional piano skills and piano pieces in the "Alfred's Group Piano for Adults" method used in group piano education. It is also aimed to categorize the piano pieces given in the books. Group piano education is gradually gaining more attention in Turkey in recent years. Electronic piano laboratories are established in private education institutions. Steps on the implementation of group piano lessons in Turkey are taken every day. Despite these developments group piano education is still not sufficiently widespread in Turkey and lack of literature accompanies this situation. Although there are content analysis studies of books related to instrument education in Turkey, no such studies related to group piano education have been found. Therefore, there is a need for academic research and studies on group piano education. This study is important because it is the first study in this field in Turkey. This study is important in terms of providing resources for academicians and teachers interested in group piano education.

This research has been done with a descriptive research model. In the research, literature was searched through document analysis. This study is a qualitative research. In the analysis of the data, the document analysis technique and content analysis method were used. The identity, target audience, purpose, content, and treatment of the subjects were revealed for the books within the scope of the research. Each unit in the book is examined in terms of functional skills (sight-reading, improvisation, harmonization). Piano pieces presented as repertoire in the first and second books are categorized in terms of form and period features. The obtained data are presented in text, tables, and figures. The subject examples presented in Figure 1-2-3-4 were selected from AGPA-1 in order to show closeness in terms of level and create integrity.

AGPA-1 & 2 books contain exercises to practice sight-reading skills on the piano. There are 92 sight-reading studies in AGPA-1 and 71 sight-reading studies in AGPA-2. Transposition studies are frequently seen in books. In AGPA-1 & 2, The subject of improvisation is not included in every unit. The improvisation in AGPA-2 is continuation of AGPA-1. In AGPA-1 & 2, harmonization exercises are performed using Roman numerals and letter symbols, chords, and various accompaniment styles. Anonymous / Religious melodies are the most common harmonization works in books. There are 76 melodies in AGPA-1 and 71 melodies in AGPA-2 for harmonization practice on the piano. The piano pieces that make up the repertoire are 50 pieces in AGPA-1 and 45 pieces in AGPA-2. There are various compositions in the books from the 17th century to the 20th century. The selection of the repertoire in the books is aimed at achieving the intended goals. There are 9 ensemble pieces in AGPA-1 and 8 in AGPA-2.

As a result; AGPA-1 & 2 is designed for use in university group piano training. The books are about the development of basic musical knowledge and technical and functional skills. It was concluded that the first and second books of Alfred's Group Piano for Adults are enough for group piano training. Studies and publications that will contribute to the development of group piano lessons should be produced. Group piano training methods are generally written and published in America. Works by Turkish composers can also be used in group piano lessons. In group piano methods, it is thought that the repertoire to be fed from local sources can be more effective in achieving goals and objectives.

Kaynakça / References

- Aydın, D. (2012). *Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi 3. sınıf öğrencilerinin okul şarkılarını eşlikleme ve transpoze becerilerinin geliştirilmesinde grup piyano öğretiminin etkisi*. Yayımlanmamış doktora tezi. Gazi Üniversitesi, EğitimBilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bastien, J. W. (1988). *How to teach piano successfully*. Third Edition, Neil A. Kjos Music Co., California.
- Caf, G. ve Angı, Ç. E. (2016). Güzel sanatlar liselerinde flüt eğitiminde kullanılan etüt ve eserler, *EKEV Akademi Dergisi*, 23(77), 221-240.

- Chin, H. L. (2002). *Group Piano Instruction for Music Majors in the United States: A Study of Instructor Training, Instructional Practice and Values Relating to Functional Keyboard*. Unpublished doctoral thesis. The Ohio State University, Ohio.
- Collins, A., Lancaster, E. L., Lyke, J., Monokowski, S., ve Thibodeaux, C. (1980, January). Report of the class piano articulation Committee: *Class Piano Articulation Recommendations*, Paper presented at the Illinois Music Educators Association, Illinois.
- Çınardal, F. C. ve Çilden, Ş. (2016). Keman eğitiminde kullanılan M. Crickboom metodunun birinci fasikülünün incelenmesi, *PAU Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 131-145.
- Da Costa, C. W. (2004). *The Teaching of Secondary Piano Skills in Brazilian Universities*. Unpublished doctoral dissertation. University of Florida, Florida.
- Dean, R. T. (1989). *Creative improvisation: Jazz, contemporary music and beyond*, First Edition, Open University Press, Philadelphia.
- Kaynak, T. (2011). Okulöncesi (5-6 yaş) çocuklarında müzik ve piyano eğitiminin önemi ve metot seçiminde dikkat edilmesi gereken hususlar. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 6-3, 350-355.
- Kou, M.-L. L. (1985). *Secondary Piano Instruction in the Colleges and Universities of the Republic of China with Recommendations for Incorporating American Group Piano Instructional Methods into the Curricula*. Unpublished doctoral dissertation. University of Oklahoma, Oklahoma.
- Kuzu, A. (2013). *Bilimsel Araştırma yöntemleri. Veri toplama yöntem ve araçları*. A.A. Kurt. (Editör) Birinci Baskı, Anadolu Üniversitesi Web-Ofset Tesisleri, Eskişehir, 93-115.
- Kwon, S. (2006). *A Development of Korean Piano Method with Accompaniment Midi Disks for College Music Majors Whose Primary Instrument Is Not Piano*. Unpublished doctoral dissertation. Teachers College, Columbia University, New York City.
- Lancaster, E. L. ve Renfrow, K. D. (2004). *Alfred's group piano for adults*, Book 1., 2nd ed., Alfred Publishing Co., California.
- Lancaster, Emanuel L. ve Renfrow Kenon D. (2008). *Alfred's group piano for adults*, Book 2., 2nd ed., Alfred Publishing Co., California.
- Larsen, L. (2007). *The Use of Keyboard Improvisation to Reconcile Variations in Keyboard Approaches Between Music Theory and Class Piano*. Unpublished doctoral dissertation. University of South Carolina, South Carolina.
- Lehimler, E. (2018). *Grup piyano öğretiminin artistik ve işlevsel piyano becerilerinin geliştirilmesine etkileri*. Yayınlanmamış doktora tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Lusted, D. S. (1981). *The Status Of Keyboard Harmony In Nasm-Approved Colleges In The Southeastern United States*. Unpublished doctoral dissertation. The Louisiana State University and Agricultural and Mechanical College, Louisiana.
- Milovanović, M. (2019). *A Review of "Group Piano Course" Textbook. Methodical perspectives*. 02.07.2020 tarihinde <http://metodickividici.ff.uns.ac.rs/index.php/MV/article/view/1418> adresinde erişildi.
- Özen, M. (1998). *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü son sınıf öğrencilerinin piyanoyu müzik öğretmenliğinin gerekleri doğrultusunda kullanma becerileri*. Yayımlanmamış doktora tezi. Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sözer, V. (1996). *Müzik ansiklopedik sözlük*. 4. Basım, Remzi Kitabevi, Ankara.
- Şahin, Ç. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. R.Y. Kınal. (Editör), *Verilerin analizi*, Beşinci Baskı, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.
- Tang, W. (t.y.). *A Comparison of Alfred's Group Piano for Adults, Books 1 and 2, with Piano for the Developing Musician*. (Unpublished master's thesis). University of Northern Iowa, Iowa.
- Tsai, S. Y. (2007). *Group Piano in the 21st Century: The Beginning Class at the College Level*. Unpublished Doctoral Dissertation. Claremont Graduate University, California.
- Watkins, G. M. (1979). *An Analyses of Contemporary Class Piano Methods and the Establishment of Norms for Their Evaluation*. (Unpublished doctoral dissertation). The Catholic University of America, Washington, D.C.
- Wei, M.-H. (2008). *The Effects of a Performance-Oriented Music Appreciation Class on Beginning Adult Piano Study*. Unpublished doctoral dissertation. University of Illinois at Urbana-Champaign, Illinois.
- Williams, M. K. (2000). *An Alternatve Class Piano Approach Based on Selected Suzuki Principles*. Unpublished doctoral dissertation. Texas Tech University, Texas.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2000). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. 6. Basım, Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Young, M. M. (2010). *The use of functional piano skills by selected professional musicians and its implications for group piano curricula*. Unpublished doctoral dissertation. The University of Texas, Texas.

Kaynakça Bilgisi / Citation Information

Aydınlı Gürler D. (2021). “Alfred's Group Piano for Adults” metodunun incelenmesi. *OPUS–Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 17(38), 5412-5439. DOI: 10.26466/opus.857402